

NO'S TORRAN Los Originals

Semanari catatà il·lustrat.

Sortirà Los dilluns

¡POBRE MARE!

Vaig baixar del tren, y à corru-cuyta va-riig encaminarme dintre l'otzo que porta al petit poble de B. Duant vaig entrar hi no hi havia encara ningú; al puch temps hi pujà una dona que s'asseguà al extrem del assiento, quedant silenciosa y abstracta. Vingui després un jove que's col·locà fronte per fronte meu. Lo cotxo arrencà ab una estranyida, pak comi en aquesta classe de carruatges, que durà fins al entrar à la carretera; aquí comensà sa marxa feixuga y pesada. Sempre'l mateix pas, sempre aquella calma qui enervava. Era'l mitj dia y el sol batia de plè sobre aquella carretera que semblava interminable. Lo seguit... àu... àu... del cotxero, era l'únich aie de vida, que animava aquell pagtatze caldejat.

Al ser al tombant de la carretera, mon company de viatge, s'fraguè la petaca, y tot oferintmela'm preguntà:

— Que vi de Barcelona? — So vaig acceptar sa oferta y li respenguí afirmativament.

— Tot també — feu ell tot encament lo cigarro — y per cert qu'hi presenciat una



Finestra de S. Vicens (BESALU)

escena ben trista. Parava per la porta de la Pau, y'm trovo que per casualitat desembarcavan soldats vinguts de Cuba. ¡Quina llàstima feyan! Entre ells ni havia un que sabment s'm

blava un cadavre; sech... grol; ab prous fey-
 nas podia mouves. Dos empleats de la creu-
 rija, a pes de brastos lo ficaren en una
 camilla y qiant ja anavan ha ajeu-
 relhi, lo pobre malalt fent un grant esforç
 exclamà "¡ La Medalla la medalla!"; sig-
 nant al mateix temps ab sa descarnada
 mà per allí terra. Li havia caygut una
 grossa medalla; al donarli, la besà fie-
 metich, com pres d'un deliri, confonent
 llàgrimas y petons. Se queixava de son
 mal y s'alegrava ensemps de retornar
 à sa estimada terra que per càsara tant
 poch justa havia deixat. Aquí feu
 una pausa mon company de camí.
 De sobte, aquella dona que no havia
 badat boca en tot lo camí, espurnejant
 li 'ls ulls, ab veu tremolosa li pregunta
 - si s'havia fixat en lo sant que hi ha-
 via en la medalla.
 - Si - va respondreli estranyat de la
 pregunta - era la Mare de Deu de
 Montserrat - Encar no havia acabat
 de dirho, qiant aquella dona fent un
 riscle egarrifós, quedà sens erma l'ma-
 tie que morta. Nosaltres com im-
 pulsats per un mateix presentiment
 varem exclamar abdos à l'hora - ¡Pobre
 Mare; - Després se revifà y las llàgr-
 mas se cuydaven de descarregar aquell
 cor aclaparant per la pena...
 En tant lo cotxo amunt fent via, sent
 tinte sols lo sumiqueis d'aquella dona y
 l'acompassat... au... au... del cotxe
 que's perdia en l'immensitat d'aquell

cel boyros per lo sol.

J.M.F.

¡ REMORDIMENT !

al jooc escriptor Enrich Gorchs.

Una caixa de negre mal pintada
 at bell mitj de la cambra; y perdos bands
 sostinguda. Dins d'ella, l'fret cadavre
 de un home llanh... molt llanch...

Un Cristo col·locat entre dos civis,
 servintli de capçal; 1807

y als peus, com una verge dolovosa
 la vida sanglotant.

M'acosto poch à poch sens mouves fressa,
 à nel que està gosant l'etern descans;
 y al veurel estirat, los ulls vidriosos;
 y l'rotre amaratat,
 mo se 'l que vaig sentir que foll de ibbia,
 vaig aixecar las mans...
 ab furia 's van marçà en sa cura
 dels meus dita las senyals.

Desde llavors febris l'angunia'm metj
 ho tindrà sossego en lloch; per tot 'hont vaig,
 oviro al meu davant, aquella cambra;
 la negra caixa; ls banchs;
 lo Cristo colcat entre dos civis;
 amargament plorant
 la vida; y l'fret cadavre d'aquell home
 que jo vaig profamar...
 ¡ Cobart! Oh si, vaig rocho saciantme

ab un difunt; per més que m'va robar,
quant era viu la dona que jo ayamava,
teahini nostre amistat.

Més; ay! que'm costa cara la venjança;
à n'ell, Deu potser l'hagi perdonat...

A mi, m'el mort, ni Deu; ; ni sols la vida!
i ningú'm perdonaria!

Lluís G. Salvador.

Intima.

Cada vegada que'm veus
i perquè'm somrius vida m'eva?

¿No vas negar'm ton amor?

densas per Deu en pau deixam.

No vulgar ab ton somris

revifar lo fuch que crema

lo meu cor enamorat

per converti'l prompte en cendras.

Lo teu somris que algun jorn

m causava d'itca immensa

y alegrava lo meu cor,

ave mon penar augmenta.

¿No vullis, no, revifar

ni un instant las mevas penas.

M'aynia per Deu t'ho prech

v nota'm mostros riera.!

R. Finadula

Lo xarrich del avi.

Si'l vgesseu com xarrica

del bon vi,

us vindria salvera

com a mi!

Si vgesseu com llampanga

Lo porro,
mentres vaiga aquella terra

de m'bo:

si sentissen com sorolla

tot cagent

sobre'l llavi que l'espera

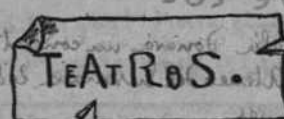
somriuent,

us vindrian forras ganas

al instant

de passar tota la vida xarricant.

Joaquin Riera y Bestram.



Principal

Los dilluns passat tingué lloch en aquest te-
atre, lo benefici de la primera actriu D.
Pilarlemente ab la comedia de D. Comat
Colomar "La Parentela," y la del Sr. Masan-
ach "Viaje de Dada". Numerosa y dis-
tingida era la concurrencia qu'omplia
lo teatro la nit del dilluns, lo que prova
una vegada mes las moltes simpatias
de pie gosa la simpatica actriu
L'interpretació en totas las
obras fou acabada.

S' anuncia lo benefici del Sr. Goula
Lincau seguis en ensaig "La Boja"
de D. Angel Guimerà no haventse
encara fixat lo dia de sa representació

Romés

Lincau va celebrare una funció a la

benefici del impudic actor D. Joaquim Pons, ab popular comedia d'en Friedrich Schler "Lo Rector de Vallogona," y "Cura de Moro," y la de Bari. "Lo Apotecari de Malgrat," "Lo teatro ple de gom a gom donà mostra de lo bon recort que s'guarda del antich actor primer galan del teatro català. Continuarán los ensajos de la obra postuma de'n Felix y Codina "Lo Nuvi; i s'espera ab verdadera ansia son estona

De lot

Lo Orfeo Català donarà un concert en la societat Ateas del Liceu el dia 26 del present mes.

Lo Liceo Enciclopèdic donarà quatre funcions en lo teatro Principal a benefici de las inundacions del pla de Barcelona. Los gastos que ocasionin ditas funcions aniran a carrech dels organitzadors de las mateixas, a fi de pagar entregar a la Junta d'auxilis la cantitat íntegra que s'reculli. Lo Orfeolrà pendrà part en ditas funcions.

En varis teatros de Belgita se representaria per la primavera vinenta la tragedia del eminent autor en Anglès Guimerà "Terra baixa."

Nostru estimat colega "Lo Falia Catalana" que fins ara havia sostit la fotografada, veurà la llum, i n'espera dintre poch temps. Felicitem al esmentat company y li desitgem prosperitat.

en sa nova companya.

Lo diumenge dia 6 del corrent, lo Centre Excursionista econòmic, verificà sa primera excursió d'agost, recorrent molts punts de Catalunya entre ells La palma - Corbera - Ordal - Vallvarana - Cervelló y altres.

Lo diumenge vinent tindrà lloch en lo teatro Lirich l'annunciat concert Wagner organitzat pel mestre Orickboom present hi part las Srs Carrera y Sachs y ls senyors Cardinale y Puiggener.

Dijous passat, la societat coral "Catalunya nova," donà en lo teatro Lirich un concert a benefici dels perjudicats per las ultimas inundacions. Hi prengué part la banda Municipal. Del escullet programa que executaren, tingueren que repetir-se molts nimeros entre ells, la "Cançó de taverna," "Cançó del Cassador," "Cant de Pàtria," "Montanyas del Canço," "Us regadors," (Fien regadors) "Plany," y altres. La concurrencia mitjana. Los cors ajustats.

CORRESPONDENCIA

(tancada l' dijous)

R.Fid.-Va bé; sobre lo que nos diu de la suscripció, no podem complaurel.

J.F. No và.

R.FyC.- Nos sap molt greu pro es massa llarg; nosaltres disposem de poch espay.

A.V.R. Moltes gracies, nos fa molt favor

P.N.-J.C.R.-R.S.- y P.S. no serviran.